

Embedsmandens urigtige Afseer stundom ligge en saa stor Undskyldning for den Paagjældende, at en Nedsættelse af den foreskrevne Straf under sammes almindelige laveste Grad kan være billig og retfærdig, forsaavidt Opsættigheden ikke isvrigt har nogen graverende Charakter, og Kommissionen har i Erkjendelse heraf foreslaaet en i denne Retning gaaende Bestemmelse i Udkastets § 98.

Straffen for at fornærme eller at lægge en Embedsmand Hindringer i veien for Udførelsen af hans Embedsforretninger, uden at der anvendes Vold eller Trusler om Vold, er i Udkastets § 97 og i § 94 2det Stykke (jfr. § 96) sat til Fængsel (altsaa Fængsel paa Bånd og Brød, Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller simpelt Fængsel) eller Bøder; og vil der formeentlig Intet findes at erindre imod disse Straffebestemmelser, der maae antages i det Væsentlige at svare til de i den senere Tid foreliggende Forbrydelser af Domstolene idømte Straffe. For at overfalde en Embedsmand med Vold under Udførelsen eller i Anledning af hans Embedsgjerning foreskriver Id. 4 Decbr. §§ 16—18 Strafarbejde indtil 8 Aar, med Tillæg af den efter de almindelige Bestemmelser i Forordningen forskyldte Straf for den udøvede Vold, forsaavidt denne var overlagt eller maatte betragtes som saadan (paa sagesløs Mand), eller isvrigt var kvalificeret; kun under særdeles formildende Omstændigheder kan Straffen nedsættes til Fængsel paa Bånd og Brød, dog ikke under 2 Gange 5 Dage. Disse Straffebestemmelser turde imidlertid egne sig til ikke liben Formildelse, og idet det formeentlig (tildeels af Hensyn til de senere i Udkastet givne nærmere Regler angaaende Strafbarheden af de forskjellige Arter af Vold) ikke er nødvendigt i § 94 at opstille forskjellige Klasser af Vold eller nærmere at graduere Straffen for den omhandlede volbelige Opsættighed imod Embedsmyndigheden, ligesom det turde kunne give Anledning til forskjellige Fortolkningstvivel, om man, som foreslaaet af den tidligere Kommission, vilde skarpt sondre imellem det Tilfælde, „hvor den Skyldige har havt eller brugt Vaaben“, og hvor dette ikke har været Tilfældet, — har man troet, at man passende kunde sætte Straffen under Et for

at overfalde eller modsætte sig en Embedsmand med Vold eller Trusler om Vold til Strafarbejde indtil 6 Aar eller under formildende Omstændigheder Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel (eller andet Fængsel i tilsvarende Tid). Under den nævnte laveste Grad bør Straffen formeentlig ikke kunne gaa ned, hvor det er en Embedsmand eller Bestillingsmand af den i § 94 omhandlede Klasse, som er angreben, hvorimod der ifølge § 95 og navnlig efter § 96 er Afgang til Anvendelse af en meget mildere Straf, hvor det er mere underordnede Bestillingsmænd, mod hvem der er øvet Vold. Og paa den anden Side behøver det neppe at udvikles, at Volds handlingen efter den brugte Volds Veskaffenhed, den angrebne Embedsmands Stilling samt Betydningen og Vigtigheden af den Embedsgjerning, der hindres, eller det Forrighedsbud, der krænktes, kan være af den Natur, at den bør rammes af en særdeles alvorlig Straf. Naar Maximum derfor sættes til 6 Aars Strafarbejde, er det isvrigt naturligviis ikke Meningen, at Straffen ikke skulde kunne blive endnu strengere, forsaavidt den Skyldige maatte have øvet en saadan Vold (Kemlæstelse); for hvilken der i og for sig i Udkastet (see dets § 201) foreskrives en høiere Straf; det følger af de almindelige Regler om Sammenstød af Forbrydelser i Udkastets § 62, at naar den samme Handling indeholder flere Forbrydelser, eller gaaer ind under flere Straffebestemmelser, kommer den strengeste af disse til Anvendelse, og man har derfor i Reglen heller ikke anseet det nødvendigt paa de enkelte Steder i Udkastet at betegne, at Forstriften om en vis Straf ikke udelukker, at Gjerningen efter Omstændighederne kan blive at ansee med høiere Straf, forsaavidt den i det enkelte Tilfælde tillige maatte indeholde en anden og mere strafbar Forbrydelse. Stundom har man imidlertid dog troet, at det kunde være hensigtsmæssigt at henvise til denne Regel, navnlig i Tilfælde, hvor Forbrydelsen, der omhandles, ifølge sin Veskaffenhed let eller ofte kan komme til at falde ind under en anden og strengere Straffebestemmelse, og man har da navnlig i § 94 af den ansøgte Grund fundet, at det maaskee kunde tjene til at tydeliggjøre Straffebestemmelsens Betydning, at op-